

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદની ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

ક્રિમીનલ મિસ. એપ્લીકેશન (ફોર ક્વોર્શીંગ એન્ડ સેટ અસાઈડ
એફ.આઈ.આર./ ઓર્ડર) નં.૧૧૨૫૪ ઓફ ૨૦૦૯

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી બી.એન. કારીઆ

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	
૨	પત્રકારને રીફર કરવામાં આવશે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની ખરી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	

=====

પ્રવીણસિંહ કિશોરસિંહ વાઘેલા અને રઅરજદારો

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને ૧ પ્રતિવાદી (ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ :

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ થી ૩ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી હર્ષિત એમ. કારથિયા

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ થી ૩ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી શીતલ ડી. ચિતારિયા

સામાવાળા(ઓ) નં. ૨ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચેતન કે. પંડ્યા

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલ

=====

કોરમ:માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી બી.એન. કારીઆ

૧૦જાન્યુઆરી ૨૦૧૬

સી.એ.વી. જજમેન્ટ

=====

ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ (ટૂંકમાં "સીઆરપીસી")

ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ હાલની અરજી દાખલ કરીને, અરજદારો-મૂળ

આરોપીઓએ આ અદાલતની અંતર્નિહિત સત્તાઓનો આશરો લીધેલ છે, અને અહીંના સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૯ જુલાઈ ૨૦૦૯ ની ફરિયાદ, જે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ (ટૂંકમાં "આઈપીસી") ની કલમો ૩૬૫, ૪૨૮, ૫૦૬ (૨), ૩૪૧, ૪૬૫, ૪૬૮, ૪૨૦, ૧૨૦-બી અને ૧૧૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે બાવળા પોલીસ સ્ટેશનમાં સી.આર. નં. આઈ-૫૭/૨૦૦૯ તરીકે નોંધાયેલ છે, તેની વિશેષ કાર્યવાહી રદ કરવા અરજ કરેલ છે.

શરૂઆતમાં, એ નોંધવું જરૂરી છે કે હાલની અરજીના દાખલ, સુનાવણી અને અંતિમ નિકાલ બાકી હોય ત્યાં સુધી સી.આર. નં. આઈ-૫૭/૨૦૦૯ ની તપાસ પર રોક લગાવવા માટે અરજદારો દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજના અનુસંધાનમાં, આ અદાલતે તારીખ ૧૫ માર્ચ ૨૦૧૦ ના મૌખિક હુકમ દ્વારા, રૂલની નોટિસ જારી કરતી વખતે, કેસની હકીકતો અને સંજોગો અને સંબંધિત સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ પડતર વિવાદના સ્વરૂપને ધ્યાનમાં લીધા પછી, અને વધુ ખાસ કરીને, એ હકીકતને ધ્યાનમાં લઈને કે અગાઉના સમયે ફરિયાદપક્ષના વકીલ મારફતે એક જાહેર નોટિસ આપવામાં આવી હતી, તે પછી પિટિશનના અંતિમ નિકાલ સુધી તારીખ ૧૯ જુલાઈ ૨૦૦૯ ની સદર ફરિયાદની વિશેષ તપાસ પર રોક લગાવતી વચગાળાની રાહત મંજૂર કરી હતી. એવું જણાવવામાં આવે છે કે રોકના કારણે, ઉપરોક્ત ફરિયાદના સંબંધમાં તપાસ આગળ વધી નથી.

હાલના અરજદારો તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી હર્ષિત એમ.

કારથિયા, સામાવાળા નં. ૧-રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલ અને સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચેતન કે. પંડ્યાને સાંભળ્યા.

હાલના અરજદારો તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી હર્ષિત એમ. કારથિયા દ્વારા એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ દ્વારા હાલના અરજદારો સામે બાવળા પોલીસ સ્ટેશનમાં આઈપીસી ની કલમો ૩૬૫, ૪૨૮, ૫૦૬ (૨), ૩૪૧, ૪૬૫, ૪૬૮, ૪૨૦, ૧૨૦-બી અને ૧૧૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે સી.આર. નં. આઈ-૫૭/૨૦૦૯ તરીકે એક ખોટી ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી છે. સામાવાળા નં. ૨ એ એવી ચુકિતઓ અપનાવી છે જે કાયદાની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગ સમાન છે કારણ કે આમાં સામેલ વિવાદ સિવિલ સ્વરૂપનો છે અને તે હેતુ માટે હાલના અરજદારો સામે સ્પેશિયલ સિવિલ સ્યુટ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. સંપૂર્ણ ફરિયાદ એ હકીકત પર આધારિત છે કે સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ જ્યારે બેભાન અવસ્થામાં હતા ત્યારે તેમની સહીઓ લેવામાં આવી હતી, જો કે, આ હકીકત એ બાબતથી સંપૂર્ણપણે ખોટી સાબિત થાય છે કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા પોતાની સહીઓ હેઠળ નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજો કરવામાં આવ્યા હતા, જેમાં દસ્તાવેજો પર તેમના ફોટોગ્રાફ્સ લેવામાં આવ્યા હતા. જો ફરિયાદપક્ષ બેભાન અવસ્થામાં હોત, તો સબ રજિસ્ટ્રાર કચેરીએ ક્યારેય વેચાણ દસ્તાવેજો નોંધ્યા ન હોત અને ન તો તેઓ ફોટોગ્રાફ માટે પોતાની જાતને રજૂ કરી શક્યા હોત, જે સંબંધિત સબ

રજિસ્ટ્રાર કચેરીમાં ચાલતી કોમ્પ્યુટર સિસ્ટમ દ્વારા ખેંચવામાં આવે છે. વધુમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું છે કે ઉપરોક્ત આઠ મિલકતોમાં, જોકે ૧૯૮૩ થી મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં ફરિયાદપક્ષનું નામ હતું, તેમ છતાં ફરિયાદપક્ષના સંબંધીઓ દ્વારા તારીખ ૧૧ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ "દિવ્ય ભાસ્કર" દૈનિક અખબારમાં એક જાહેર નોટિસ આપવામાં આવી હતી જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે પ્રશ્નવાળી આ આઠ જમીનોના સંબંધમાં કોઈપણ પ્રકારનો વ્યવહાર કોઈએ કરવો જોઈએ નહીં, કારણ કે મિલકતો સંયુક્ત માલિકીની હતી, અને અગાઉ જે ભાગલા પડ્યા હતા તેને તેમના દ્વારા પડકારવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ, તરત જ તારીખ ૧૨ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ, ફરીથી "દિવ્ય ભાસ્કર" દૈનિક અખબારમાં એક જાહેર નોટિસ આપવામાં આવી જેમાં જણાવાયું કે તારીખ ૧૧ જુલાઈ ૨૦૦૯ ની નોટિસ તેમના દ્વારા આપવામાં આવી ન હતી અને તે ભૂલથી અને અજાણતાં આપવામાં આવી હતી, અને તેથી, તેને પાછી ખેંચી લીધેલી માનવાની હતી. વધુમાં એવું રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે ફરિયાદપક્ષનું અપહરણ કરવાના કથિત બનાવ અને તેમને નશીલા પદાર્થવાળા દારૂના બે ગ્લાસ પીવડાવીને જ્યારે તેઓ બેભાન હતા ત્યારે તેમને ધોળકા-મેઢા રોડ પર ઉતારી દીધા પછી અને બે થી ત્રણ કલાક પછી, જ્યારે ફરિયાદપક્ષ ભાનમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓ તેમના સાસરિયાના ઘરે ગયા જ્યાં તેમને સંપૂર્ણ ભાનમાં આવતા બે દિવસ લાગ્યા અને વધુમાં મામલતદાર કચેરીમાં તપાસ કરતા, તેમને કંઈ મળ્યું ન હતું, પરંતુ તારીખ ૧૬ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ, તેમના ધ્યાનમાં આવ્યું કે એક મહિલાની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજો કરવામાં આવ્યા હતા અને તે પણ તેમની સાથે છેતરપિંડી

કરવાના ઇરાદાથી કોઈપણ અવેજ વિના. આ સંબંધમાં તેમના દ્વારા તારીખ ૧૯ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી એટલે કે નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજો [જે તારીખ ૮ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ થયા હતા] થયાના અગિયાર દિવસ મોડા. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો અસ્પષ્ટ, અયોગ્ય છે અને કોઈ વિશ્વાસ ઊભો કરતા નથી. સદર નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજોના સાક્ષીઓને ઉપરોક્ત ફરિયાદમાં આરોપી તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે અને સામાવાળા નં. ૨ એ સદર ફરિયાદમાં શક્ય તેટલા વધુ આરોપીઓને સંડોવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે જેથી અરજદારો તેમની ગેરકાયદેસર માંગણીઓને વશ થઈ જાય, તે હકીકત હોવા છતાં કે ફરિયાદપક્ષને વેચાણનો સંપૂર્ણ અવેજ ચૂકવવામાં આવ્યો છે. ફરિયાદપક્ષે તારીખ ૧૪ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ અરજદાર નં. ૧ ની તરફેણમાં એક અટલ પાવર ઓફ એટર્ની કરી આપી હતી અને અરજદાર નં. ૩ એ મૂળ જમીન માલિક એટલે કે ફરિયાદપક્ષ-મહાવીરસિંહ દિલુભા વાઘેલા પાસેથી તારીખ ૮ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ રજિસ્ટ્રેશન નં. ૧૮૭૭ થી ૧૮૮૪ ધરાવતા આઠ વેચાણ દસ્તાવેજો દ્વારા નોંધાયેલ જમીનના ટુકડાઓનો કુલ અવેજ ચૂકવીને સદર જમીન ખરીદી હતી, જેમાં અરજદાર નં. ૧- પ્રવીણસિંહ કિશોરસિંહ વાઘેલા [ફરિયાદના પાવર ઓફ એટર્ની ધારક] એ કન્ફર્મિંગ પાર્ટી તરીકે સહી કરી છે. સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા અરજદારો સામે ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હોવાની જાણ થતાં, તેઓએ સીઆરપીસી ની કલમ ૪૩૮ હેઠળ તારીખ ૧૧ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૯ ના રોજ ક્રિમિનલ મિસ. એપ્લિકેશન નં. ૯૩૯/૨૦૦૯ દાખલ કરીને વિદ્વાન સેશન્સ જજ, અમદાવાદ [ગ્રામ્ય] નો આશરો લીધો, જે

તારીખ ૧૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૯ ના હુકમ દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવી હતી. જો કે, સમગ્ર વ્યવહાર સંપૂર્ણપણે સિવિલ સ્વરૂપનો છે અને ફરિયાદપક્ષે ગેરકાયદેસર યુક્તિઓ અપનાવીને વધુ પૈસા પડાવવાના બાહ્ય કારણોસર તેને ફોજદારી રંગ આપ્યો છે. તે સંજોગોમાં અરજદારોના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ન્યાયના હિતમાં ઉપરોક્ત ફરિયાદ રદ કરવા અને બાજુ પર રાખવા અરજ કરવામાં આવે છે.

તેનાથી વિપરીત, સામાવાળા નં. ૧-રાજ્ય તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલે અરજદારો વતી કરવામાં આવેલી રજૂઆતોનો સખત વિરોધ કરતા ભારપૂર્વક જણાવ્યું છે કે અરજદારો સામે નોંધાયેલી ફરિયાદની તપાસ પૂર્ણ થયા વિના, હાલમાં આ અદાલત દ્વારા અરજદારોને નિર્દોષ ઠેરવતો, અથવા કોઈ ગુનો આચર્યો ન હોવાનો કોઈ નિષ્કર્ષ કાઢી શકાય નહીં. ફરિયાદપક્ષને આ મામલાના ઊંડાણમાં જવાની, તેની તપાસ કરવાની અને ચાર્જશીટ દાખલ કરવાની પરવાનગી આપવી જોઈએ, કારણ કે રેકૉર્ડ પરથી, કથિત ગુનામાં અરજદારોને સંડોવવા માટે તેમની સામે પૂરતી સામગ્રી ઉપલબ્ધ છે. વિદ્વાન એપીપીએ વધુમાં ભારપૂર્વક જણાવ્યું કે અરજદારો પાસે કાયદા હેઠળ વૈકલ્પિક ઉપાય ઉપલબ્ધ છે જેનો લાભ તેઓ તપાસ પૂર્ણ થયા પછી અને ચાર્જશીટ દાખલ થયા પછી સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ડિસ્ચાર્જ અરજી દાખલ કરીને લઈ શકે છે. તેમણે ઉમેર્યું કે જો તેઓ નિર્દોષ હોય અથવા તપાસમાં ફરિયાદમાં કોઈ તથ્ય ન જણાય, તો તેઓ સક્ષમ અદાલત દ્વારા ગુનામાંથી ડિસ્ચાર્જનો લાભ મેળવશે. જો કે, વિદ્વાન એપીપીની દલીલો મુજબ,

અરજદારોના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા અરજદારો વતી કરવામાં આવેલી દલીલોમાં કોઈ તથ્ય ન હોવાથી, આ અદાલત દ્વારા કોઈ રાહત આપી શકાય નહીં. છેવટે, વિદ્વાન એપીપીએ આ અદાલતને હાલની અરજી પ્રાથમિક તબક્કે જ ફગાવી દેવા વિનંતી કરી.

સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચેતન કે. પંડ્યાએ પણ અરજદારો વતી કરવામાં આવેલી રજૂઆતોનો સખત વિરોધ કર્યો અને ભારપૂર્વક જણાવ્યું કે અરજદારો સામે લગાવવામાં આવેલા આક્ષેપો સાચા અને યોગ્ય છે. સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કથિત રીતે માત્ર રૂ. ૯૬,૨૦૦/- ના વેચાણ અવેજ માટે કરવામાં આવેલ પ્રથમ વેચાણ દસ્તાવેજ જે રોકડમાં મળ્યો હતો તે જ શંકાસ્પદ જણાય છે. તેમણે ઉમેર્યું કે અન્ય વેચાણ દસ્તાવેજમાં જમીનના અન્ય ટુકડાની વેચાણ કિંમત રૂ. ૭૦,૦૦૦/- દર્શાવવામાં આવી છે જે હમ્મના ધોરણે રોકડમાં મળી હતી. તમામ આઠ વેચાણ દસ્તાવેજો એક જ દિવસે એટલે કે ૮ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ કરવામાં આવ્યા હતા જે પણ શંકાસ્પદ છે. તદુપરાંત, જંગી રકમનો અવેજ રોકડમાં અને હમ્મના ધોરણે ચૂકવવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળા નં. ૨ ને મળેલી રકમની તેની કોઈ પહોંચ અરજદારો દ્વારા રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવી નથી. અરજદારોને વિવાદિત જમીનના શુદ્ધ બુદ્ધિવાળા (બોનાફાઇડ) ખરીદનાર તરીકે ક્યારેય ગણી શકાય નહીં. હાલના અરજદારો સામે સિવિલ સ્યુટ પણ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. અરજદાર નં. ૩ વ્યવહારોના એકમાત્ર લાભાર્થી છે. સામાવાળા નં. ૨-

ફરિયાદપક્ષ દ્વારા કોઈપણ આરોપી સાથે કોઈ સમાધાન કરવામાં આવ્યું ન હતું. જ્યારે પ્રથમ દ્રષ્ટિએ અરજદારો કથિત ગુનામાં સંડોવાયેલા જોવા મળે છે ત્યારે સીઆરપીસી ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ અદાલતમાં નિહિત વિવેકાધીન સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકાય નહીં. અરજદાર નં. ૧, જેમની તરફેણમાં કથિત અટલ પાવર ઓફ એટર્ની કરવામાં આવી હતી તે અરજદાર નં. ૨ ના પિતા છે. જો તે વાસ્તવિક દસ્તાવેજ હોત, તો અરજદાર નં. ૧ એ વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં વેચાણ દસ્તાવેજોમાં કન્ફર્મિંગ પાર્ટી તરીકે પોતાની સહી શા માટે કરી. તપાસ એજન્સી દ્વારા તપાસ હાથ ધરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ. જો કે, આ તબક્કે, ફરિયાદપક્ષ તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી પંડ્યાના કથનો મુજબ, તમામ અરજદારો ગુનામાં સંડોવાયેલા છે અને તેમની તરફેણમાં કોઈ વિવેકાધીન સત્તાનો ઉપયોગ થવો જોઈએ નહીં, જો કે, તેઓ યોગ્ય તબક્કે ડિસચાર્જ અરજી દાખલ કરીને સંબંધિત અદાલતનો આશરો લેવા માટે સ્વતંત્ર છે. છેવટે, સામાવાળા નં. ૨ તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી પંડ્યા દ્વારા હાલની અરજી ફગાવી દેવા વિનંતી કરવામાં આવી હતી.

કેસની હકીકતો અને સંજોગો, સંબંધિત પક્ષકારો તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લેતા, એવું જણાય છે કે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો મુજબ, તેમની સહી અને અંગૂઠાનું નિશાન તેમનું અપહરણ કરીને અને તેમને નશીલા પદાર્થવાળા દારૂના બે ગ્લાસ પીવડાવીને લેવામાં આવ્યા હતા.

અને જ્યારે તેમને ધોળકા-મેઢા રોડ પર ઉતારી દેવામાં આવ્યા, તેના બે થી ત્રણ કલાક પછી, જ્યારે તેઓ ભાનમાં આવ્યા, ત્યારે તેઓ તેમના સાસરિયાના ઘરે ગયા જ્યાં તેમને સંપૂર્ણ ભાનમાં આવતા બે દિવસ લાગ્યા. તેમણે વધુમાં મામલતદાર કચેરીમાં તપાસ કરી અને કંઈ મળ્યું ન હતું. પરંતુ, તારીખ ૧૬ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ, તેમને જાણવા મળ્યું કે તેમની સાથે છેતરપિંડી કરવાના ઈશદાથી કોઈપણ અવેજ વિના એક મહિલાની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજો કરવામાં આવ્યા હતા.

અહીં એ નોંધવું જરૂરી છે કે અરજદાર નં. ૩ ની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજો તારીખ ૮ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ ધોળકા ખાતે કરવામાં આવ્યા હતા, જે ધોળકાની સબ રજિસ્ટ્રાર કચેરીમાં તેમની તેમજ સાક્ષીઓની હાજરીમાં યોગ્ય રીતે નોંધવામાં આવ્યા હતા. દસ્તાવેજો/વેચાણ દસ્તાવેજો પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે સામાવાળા નં. ૨ એ તે જ દિવસે પોતાની સહીઓ, ફોટોગ્રાફ્સ તેમજ અંગૂઠાના નિશાન આપ્યા છે. વેચાણ દસ્તાવેજો ધોળકા ખાતે સબ રજિસ્ટ્રારની કચેરીમાં તેમની હાજરી વિશે સ્પષ્ટ જણાવે છે જ્યાં આ દસ્તાવેજો યોગ્ય રીતે નોંધાયેલા હતા, સબ રજિસ્ટ્રાર, ધોળકાની કચેરીનો સિક્કો લગાવવામાં આવ્યો હતો, સંબંધિત સબ રજિસ્ટ્રારે જરૂરી પ્રક્રિયાના પાલનની ખાતરી કરીને અને તેની પુષ્ટિ કરીને દસ્તાવેજોની નીચે પોતાની સહી પણ કરી છે. બંને સાક્ષીઓએ તમામ દસ્તાવેજો પર સહી પણ કરી છે અને ત્યારબાદ, દસ્તાવેજો તારીખ ૮ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ સબ રજિસ્ટ્રાર, ધોળકાની કચેરીમાં નોંધવામાં આવ્યા

હતા. તે પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે વેચાણ અવેજ સામાવાળા નં. ૨ ને હામામાં રોકડમાં ચૂકવવામાં આવ્યો હતો. જો કે, નોંધાયેલા વેચાણ દસ્તાવેજોના અમલની તારીખના ૧૧ દિવસ પછી એટલે કે તારીખ ૧૯ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી. હવે, ધ રજિસ્ટ્રેશન એક્ટની જોગવાઈઓ મુજબ, વેચાણ દસ્તાવેજ ત્યારે જ કરી શકાય છે જ્યારે ખરીદનાર અને વેચનાર, કન્ફર્મિંગ પાર્ટી સાથે સબ રજિસ્ટ્રાર સમક્ષ હાજર હોય, જ્યાં તે તમામ; સાક્ષીઓ સહિત પોતાનું અંગૂઠાનું નિશાન/સહી તેમજ કોમ્પ્યુટર પ્રક્રિયા મારફતે સ્થળ પર જ તેના ફોટોગ્રાફ્સ પણ લેવામાં આવે છે. તેથી, ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલો આક્ષેપ કે સામાવાળા નં. ૨ ની આ દસ્તાવેજો પર સહીઓ લેવામાં આવી હતી, જ્યારે તેઓ બેભાન અવસ્થામાં હતા તે આ દાવાને ખોટો સાબિત કરે છે. રેકૉર્ડ પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે નોંધાયેલ વેચાણ દસ્તાવેજો પર ફરિયાદપક્ષની સહી, તેમનો ફોટોગ્રાફ, સબ રજિસ્ટ્રાર દ્વારા યોગ્ય રીતે સમર્થિત સાક્ષીઓની સહી છે. રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજો મુજબ, ગુજરાત રાજ્યના ગૃહ વિભાગે પણ તારીખ ૨૩ જુલાઈ ૨૦૦૩ ના પરિપત્ર દ્વારા કેટલાક નિર્દેશો જારી કર્યા છે જેમાં અન્ય બાબતોની સાથે જણાવ્યું છે કે પોલીસ વિભાગે મિલકતને લગતા વ્યક્તિગત વિવાદોમાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે પક્ષકાર બનવું જોઈએ નહીં. વધુમાં, સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષના સંબંધીઓ દ્વારા તારીખ ૧૧ જુલાઈ ૨૦૦૯ ના રોજ દૈનિક અખબાર એટલે કે "દિવ્ય ભાસ્કર" અમદાવાદ આવૃત્તિમાં એક જાહેર નોટિસ આપવામાં આવી હતી જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે પ્રશ્નવાળી આઠ જમીનના ટુકડાઓ માટે કોઈએ

કોઈપણ પ્રકારનો વ્યવહાર કરવો જોઈએ નહીં, કારણ કે મિલકત સંયુક્ત માલિકીની હતી અને અગાઉ જે ભાગલા પડ્યા હતા તેને તેમના દ્વારા પડકારવામાં આવી રહ્યા છે અને યોગ્ય અદાલતી કાર્યવાહી દાખલ કરીને તેનું પુનઃવિભાજન કરવા પણ માંગણી કરી છે. ત્યારબાદ, આશ્ચર્યજનક રીતે, તે જ અખબારમાં બીજા જ દિવસે એટલે કે તારીખ ૧૨ જુલાઈ ૨૦૦૮ ના રોજ બીજી એક જાહેર નોટિસ આપવામાં આવી જેમાં જણાવાયું કે તારીખ ૧૧ જુલાઈ ૨૦૦૮ ની જાહેર નોટિસ તેમના દ્વારા આપવામાં આવી ન હતી અને તે ભૂલથી અને અજાણતાં આપવામાં આવી હતી, અને તેથી તેને પાછી ખેંચી લેવામાં આવી હોવાનું જણાવવામાં આવ્યું હતું.

વધુમાં, રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલ ગામ નમૂના ૭/૧૨ પરથી, એવું જણાય છે કે ૧૯૮૩ થી, સામાવાળા નં. ૨ ને ઉપરોક્ત આઠ જમીનના ટુકડાઓના કબજેદાર/માલિક તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. દિલુભા બાબુભાઈની વિધવા પ્રેમ કુંવરબા અને અન્ય દ્વારા હાલના અરજદારો નં. ૧ અને ૩ સામે દાખલ કરવામાં આવેલ સિવિલ સ્યુટ નં. ૧૫૮/૨૦૦૮ પડતર છે, જેમાં વાદીઓ દ્વારા સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષને પ્રતિવાદી નં. ૩ તરીકે પણ દર્શાવવામાં આવ્યા છે. અરજદારો સામે ફરિયાદ નોંધાવ્યા પછી, તેઓએ સીઆરપીસી ની કલમ ૪૩૮ હેઠળ ક્રિમિનલ મિસ. એપ્લિકેશન નં. ૯૩૯/૨૦૦૮ દાખલ કરીને વિદ્વાન સેશન્સ જજ, અમદાવાદ [ગ્રામ્ય] નો આશરો લીધો છે જેમાં વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજે તારીખ ૧૮ સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૮ ના હુકમ દ્વારા આગોતરા જામીન

મંજૂર કરીને અરજી મંજૂર કરવા મહેરબાની કરેલ. અરજદાર નં. ૧ ફરિયાદપક્ષના પાવર ઓફ એટર્ની ધારક છે, જેમની તરફેણમાં તારીખ ૧૪ જુલાઈ ૨૦૦૮ ના રોજ, કુલ ૧,૧૪,૫૨૭ ચો.મી. માપ ધરાવતા રેવન્યુ સર્વે નં. ૩૬૬, ૪૪૧, ૪૪૨, ૪૪૫, ૪૮૬/૧, ૪૮૬/૨, ૪૮૭/૧ અને ૪૮૭/૨ વાળી જમીનના સંબંધમાં સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા અટલ પાવર ઓફ એટર્ની કરવામાં આવી હતી. અરજદાર નં. ૩ એ જમીન માલિક એટલે કે સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ પાસેથી તારીખ ૮ જુલાઈ ૨૦૦૮ ના રોજ રજિસ્ટ્રેશન નં. ૧૮૭૭ થી ૧૮૮૪ ધરાવતા આઠ અલગ-અલગ વેચાણ દસ્તાવેજો કરીને અને વેચાણ અવેજ ચૂકવીને વિવાદિત જમીન ખરીદી છે, જેમાં અરજદાર નં. ૧ એ કન્ફર્મિંગ પાર્ટી તરીકે સહી કરી છે. હાલના અરજદારો નં. ૧ અને ૩ સામે સદર જમીનના સંબંધમાં સિવિલ સ્યુટ પણ પડતર છે જેમાં ફરિયાદપક્ષ પણ પ્રતિવાદીઓ પૈકીના એક છે. પ્રથમ દ્રષ્ટિએ, એવું જણાય છે કે ફરિયાદપક્ષે હાલના અરજદારો સામે ખોટી ફરિયાદ દાખલ કરીને સિવિલ વિવાદોને ફોજદારીમાં ફેરવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે, જો કે તેમણે અરજદાર નં. ૩ ની તરફેણમાં કરવામાં આવેલા તમામ આઠ વેચાણ દસ્તાવેજોમાં વિવાદિત જમીન પ્રત્યેનો સંપૂર્ણ વેચાણ અવેજ મેળવ્યા બાદ સહી કરી છે. તેથી, એવું કહી શકાય કે ફરિયાદપક્ષે હાલના અરજદારો સામે ખોટી ફરિયાદ દાખલ કરીને કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કર્યો છે.

અહીં, આ અદાલત ૧૯૯૨ સપ્પ (૧) એસ.સી.સી. ૩૩૫ માં નોંધાયેલા સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા એન્ડ ઓર્સ. વિ. ભજન લાલ એન્ડ ઓર્સ. ના કેસમાં સુપ્રીમ

કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાનો સંદર્ભ લેવા માંગે છે, જેમાં સુપ્રીમ કોર્ટે વ્યાપકપણે એવા સંજોગો દર્શાવ્યા છે કે જેમાં આ અદાલત ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકે છે. તેના ફકરાઓ ૧૦૨ અને ૧૦૩ નીચે મુજબ વંચાય છે :

"ઉદાહરણ તરીકે નીચેની શ્રેણીઓના કેસો જણાવી શકાય જેમાં કોઈપણ અદાલતની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને રોકવા અથવા ન્યાયના ઉદ્દેશો સિદ્ધ કરવા માટે હાઈકોર્ટ દ્વારા અનુરૂપે ૨૨૬ હેઠળ અસાધારણ સત્તા અથવા સીઆરપીસી ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ અંતર્નિહિત સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકાય છે, જો કે કોઈ ચોક્કસ, સ્પષ્ટપણે વ્યાખ્યાયિત અને પૂરતા પ્રમાણમાં માર્ગદર્શિત અને અપરિવર્તનશીલ માર્ગદર્શિકા અથવા કઠોર સૂત્ર નિર્ધારિત કરવું અને આવા અસંખ્ય પ્રકારના કેસોની વ્યાપક યાદી આપવી શક્ય નથી જેમાં આવી સત્તાનો ઉપયોગ થવો જોઈએ

(૧) જ્યાં પ્રથમ માહિતી અહેવાલ (એફઆઈઆર) અથવા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો, જો તેમને તેમના વાસ્તવિક અર્થમાં લેવામાં આવે અને સંપૂર્ણપણે સ્વીકારવામાં આવે, તો પણ પ્રથમ દ્રષ્ટિએ કોઈ ગુનો બનતો નથી અથવા આરોપી સામે કોઈ કેસ બનતો નથી.

(૨) જ્યાં એફઆઈઆરના આક્ષેપો સદર કોડની કલમ ૧૫૫(૨) ની મર્યાદામાં મેજિસ્ટ્રેટના હુકમ સિવાય સદર કોડની કલમ ૧૫૬(૧) હેઠળ પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા તપાસને વાજબી ઠેરવતા કોઈ કોન્નિઝેબલ

ગુનાનો ખુલાસો કરતા નથી.

(૩) જ્યાં એફઆઈઆર અથવા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિર્વિવાદ આક્ષેપો અને તેના સમર્થનમાં એકત્રિત કરવામાં આવેલા પુરાવા કોઈપણ ગુનો આચરવામાં આવ્યાનો ખુલાસો કરતા નથી અને આરોપી સામે કોઈ કેસ બનાવતા નથી.

(૪) જ્યાં એફઆઈઆરના આક્ષેપો કોઈ કોન્ફ્લિક્ટિંગ ગુનો બનાવતા નથી પરંતુ માત્ર નોન-કોન્ફ્લિક્ટિંગ ગુનો બનાવે છે, ત્યાં સદર કોડની કલમ ૧૫૫(૨) હેઠળ વિચાર્યા મુજબ મેજિસ્ટ્રેટના હુકમ વિના પોલીસ અધિકારી દ્વારા કોઈ તપાસની પરવાનગી નથી.

(૫) જ્યાં એફઆઈઆર અથવા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો એટલા વાહિયાત અને સ્વાભાવિક રીતે અસંભવિત હોય છે જેના આધારે કોઈ સમજદાર વ્યક્તિ એવા ન્યાયી નિષ્કર્ષ પર ક્યારેય પહોંચી શકતી નથી કે આરોપી સામે કાર્યવાહી કરવા માટે પૂરતા કારણો છે.

(૬) જ્યાં સદર કોડની અથવા સંબંધિત અધિનિયમ (જેના હેઠળ ફોજદારી કાર્યવાહી સંસ્થિત કરવામાં આવી હોય) ની કોઈપણ જોગવાઈઓમાં કાર્યવાહી શરૂ કરવા અને ચાલુ રાખવા માટે કોઈ સ્પષ્ટ કાનૂની પ્રતિબંધ લાદવામાં આવ્યો હોય અને/અથવા જ્યાં સદર કોડમાં અથવા સંબંધિત અધિનિયમમાં વ્યથિત પક્ષકારની ફરિયાદના અસરકારક નિવારણ માટે કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈઓ હોય.

(૭) જ્યાં ફોજદારી કાર્યવાહી સ્પષ્ટપણે બદલિશદાથી કરવામાં આવી હોય

અને/અથવા જ્યાં આરોપી પર બદલો લેવાના ગુપ્ત હેતુથી અને ખાનગી અને વ્યક્તિગત ક્ષેષના કારણે તેને હેરાન કરવાના ઈરાદાથી કાર્યવાહી દૂષિત રીતે કરવામાં આવી હોય."

એવું લાગે છે કે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી ફોજદારી ફરિયાદ એ કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ હોવાનું જણાય છે. આ અદાલત [કોરમ : માનનીય શ્રી જસ્ટિસ જે.બી. પારડીવાલા] દ્વારા તારીખ ૨ ડિસેમ્બર ૨૦૧૪ ના ક્રિમિનલ મિસ. એપ્લિકેશન [એફ.આઈ.આર./હુકમ ૨૬ કરવા અને બાજુ પર રાખવા માટે] નં. ૧૯૮૨૧/૨૦૧૪ માં પસાર કરવામાં આવેલા હુકમ પરથી એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે સદર ફરિયાદના આરોપી નં. ૧ અને ૨ એટલે કે કાંતિભાઈ મૂળશંકર પંડિત અને અન્ય સાથે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સમાધાન કરવામાં આવ્યું હતું. તેથી, સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષ મહાવીરસિંહ દિલુભા વાઘેલા દ્વારા એફિડેવિટ રજૂ કરવા પર, આ અદાલતે અમદાવાદ [ગ્રામ્ય] ના બાવળા પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધાયેલ સી.આર. નં. આઈ-૫૭/૨૦૦૯ માંથી ઉદ્ભવતા, વિદ્વાન જેએમએફસી, બાવળાની અદાલતમાં પડતર ક્રિમિનલ કેસ નં. ૨૪૨૩/૨૦૧૩ ની વિશેષ કાર્યવાહી રદ કરવા અને બાજુ પર રાખવા મહેરબાની કરેલ.

તે સંજોગોમાં, ઉપર જણાવેલા કારણોસર, વાદગ્રસ્ત ફરિયાદ રદ કરવા અને બાજુ પર રાખવા માટે સીઆરપીસી ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ આ અદાલતમાં નિહિત વિવેકાધીન સત્તાનો ઉપયોગ કરવા માટે આ એક યોગ્ય કેસ છે. પરિણામે, ક્રિમિનલ મિસ. એપ્લિકેશન મંજૂર કરવામાં આવે છે. ધ ઇન્ડિયન

પીનલ કોડ ની કલમો ૩૬૫, ૪૨૮, ૫૦૬ (૨), ૩૪૧, ૪૬૫, ૪૬૮, ૪૨૦, ૧૨૦-બી અને ૧૧૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે બાવળા પોલીસ સ્ટેશનમાં સી.આર. નં. આઈ-૫૭/૨૦૦૯ તરીકે નોંધાયેલ ફરિયાદ આથી રદ કરવામાં આવે છે અને બાજુ પર રાખવામાં આવે છે. ઉપર જણાવ્યા મુજબની હદ સુધી રૂલ નિસી આખરી કરવામાં આવે છે. કોઈ ખર્ચ નથી.

અહીં એ જણાવવાની જરૂર નથી કે ઉપર કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનો, દિલુભા બાબુભાઈની વિધવા પ્રેમ કુંવરબા અને અન્ય દ્વારા હાલના અરજદારો નં. ૧ થી ૩ સામે દાખલ કરવામાં આવેલ પડતર સિવિલ સ્યુટ નં. ૧૫૮/૨૦૦૯, જેમાં સામાવાળા નં. ૨-ફરિયાદપક્ષને પ્રતિવાદી નં. ૩ તરીકે પણ દર્શાવવામાં આવ્યા છે, તેનો નિકાલ કરતી વખતે સંબંધિત સિવિલ કોર્ટને પ્રભાવિત કરશે નહીં.

બી.એન. કારિયા, ન્યાયમૂર્તિ

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.